

sælge til os, så kan vi se, at de er pålagt restriktioner og begrænsninger, samtidig med at vi sender subsidierede, protektionerede, og hvad ved jeg, varer i hovedet på dem og ødelægger projekter, som vi oven i købet har været med til at støtte.

Jeg tror ikke, vi bare skal beskrive det, som om her står vi, og hvor gode er vi nu til at hjælpe staklerne? Jeg tror, vi skal se det lidt mere som en skuldstreger fra de riges side, som der måske skulle gøres noget ved. Det har i hvert fald været SF's pointe, når vi er gået ind i WTO-sammenhænge, at få lavet nogle betingelser, som er ægte fair.

Der ligger en gammel undersøgelse, jeg tror tilbage fra 1990, fra Verdensbanken, som viser, at hvis ikke der havde været toldmure rundt om de store blokke, så havde der overhovedet ikke været gældsproblemer i den tredje verden, og den er det nu altså godt lige at have med, inden man begynder at sige, at det er staklerne, der ikke kan klare sig.

Ministeren for udviklingsbistand (Jan Trøjborg):

Jeg tror såmænd ikke, at der er nogen principiel uenighed mellem fru Margrete Auken og mig selv.

Imidlertid finder jeg det utrolig væsentligt, at man også forholder sig til problemstillingen, som den ses fra syd. Problemstillingen fra syd ser jo helt klart således ud: At åbne for markedsadgang fra de fattigste lande til f.eks. EU er naturligvis acceptabelt, men det modsatte, også at åbne for markedsadgang fra andre udviklingslande til ens eget marked, hvis man er et udviklingsland, er problematisk, idet det at klare sig og have succes på verdensmarkedet ikke alene kræver, at man har de nødvendige produkter, men også, at de er af en kvalitet, så de kan klare sig i konkurrencen.

Derfor tror jeg, det er utrolig vigtigt, at vi opfylder ønsket fra udviklingslandene i handelsforhandlinger; det gælder både i EU's AACP-forhandlinger og i WTO-forhandlingerne. Man siger, at der er to vigtige assistancer, der skal med, og det er ikke noget med at betragte nogen som forarmede stakler, men det er to vigtige assistancer, som udviklingslandene beder om.

Den ene er teknisk assistance til at kunne forhandle, om jeg så må sige, på lige fod med de store handelsorganisationer. Den anden er midler til strukturobygning, således at man har

mulighed for at klare sig i den mere åbne konkurrence, der bliver på verdensmarkedet.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det gælder om, at vi nu ikke snakker os væk fra hinanden, og det er heller ikke interessen. Jeg synes bare, at det er vigtigt at få understreget, at de konkrete eksempler, vi har, har gået på, at de fattige lande blev tvunget til at åbne for import, og så fik de en meget begrænset kvote til eksport. Det er jo realiteterne. Det andet er søndagskolesnak, der ikke har noget at gøre med virkeligheden.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi holder fast ved, hvad det er, vi skal have taget fat på nu. Jeg tror, at de, som landet ligger i øjeblikket, var bedre tjent med helt fri handel. Det er så ikke det, jeg går ind for, jeg synes, de skal have noget beskyttelse, men jeg tror, de er bedre tjent med helt fri handel end med de ondsksfulde arrangementer, der er i øjeblikket.

Jeg vil godt sige til det her, at jeg aldrig nogen sinde har set, at når der blev lavet en aftale mellem en stærk og en svag, så var det den stærke, der tabte. Der er altså mange gyselige eksempler i det her spil, og det er jo en af grundene til, at vi går ind for frihandel.

(Kort bemærkning).

Klaus Kjær (DF):

Jeg skal tilkendegive, at da Dansk Folkeparti har fremsat sit eget forslag, og da der kan opstå fortolkningstvivl om V 20, specielt med hensyn til, om man lægger sig fast på, at bistanden skal udgøre 1 pct. af bruttonationalindkomsten, så vil Dansk Folkeparti undlade at stemme til V 20.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Jeg synes da, det er en utrolig væsentlig diskussion, fru Margrete Auken rejser her. Det er faktisk den centrale diskussion om, hvorledes det skal gå i samarbejdet mellem ilande og ulande efter år 2000. Derfor tillader jeg mig at blande mig, for det er jo fuldstændig rigtigt, og det har UNDP også påvist siden 1990, at der i virkeligheden overføres, jeg tror, tallet var mindst 300 mia. kr. til ilandene i kraft af handelshindringer og arbejdskraftens manglende mulighed for at bevæge sig.

Det er da centralt, og det er jo også derfor, vi er gået ind for gældslettelse. Jeg mener ikke,